

Zadania 2. kola zimnej série 2010/2011**Termín: 08.11.2010****Naša adresa:** Riešky, Mgr. Viera Babišová, Gymnázium Grösslingová, Grösslingová 18, 811 09 Bratislava 1

Skupina známa pod menom Simplicus Nox udržiavala svoju existenciu vo veľkej tajnosti už pár tisícročí. Takáto trvácnosť je pre väčšinu obyčajných ľudí nepredstaviteľná, no práve to im umožňovalo získať prevahu nad Junmi. Je jasné, že na svete sa vždy nájdu chamtiví ľudia, ktorí chcú stále viac a viac, no vytrvalosť jedného z nich prežila až dodnes. V tých dávnych dobách, keď ľudstvu hrozil zánik, Juni vystúpili z tieňa a všetkých osvietili svojou múdrosťou, prezradili o sebe až príliš. Samozrejme, už vtedy sa sformovala skupina hľadačov pokladov, ktorým ani tak nešlo o tajomstvo večného života, ale taktiež o nesmierny poklad bájne Atlantídy, ktorý mali Juni chrániť.

Avšak väčšina z týchto po zlate bažiacich bláznov to vzdala už po prvotných prekážkach, a tak po pár desaťročiach toto šialenstvo utíchlo a Juni si mysleli, že možno už bude pokoj. Simplicus Nox, tak sa nazval muž ktorému sa podarilo získať tri z ôsmich kľúčov, išiel narozdiel od ostatných tvrdo za svojím cieľom. Táto skutočnosť bola veľmi znepokojujúca, a okrem bežných ochranných opatrení sa museli Juni uchýliť k niečomu, čo im bolo veľmi nepríjemné. Uvrhli na Noxa kliatbu, tú najhoršiu. Za jeho chamtivosť a škody, ktoré spôsobil ich spoločenstvu, bude pykať na opustenom ostrove, až kým nezomrie alebo vnútri duše nepochopí a neolútuje svoje činy.

Toto väzenie nebránilo Noxovi využívať magické sily, o ktorých Juni nevedeli. Ešte pri náprave ľudstva sa každý Jun ochraňoval magickou paličkou, ktorá sa dala pomerne jednoducho ovládať, no kým nebola správne vyvážená, nemala takmer žiadnu silu. A presne k takejto paličke sa Nox dostal čírou náhodou. Samozrejme, nebolo práve jednoduché rozpoznať všetky jej časti. Po dlhých rokoch pokusov Nox dospel k týmto záverom:

Príklad č. 1: Nox si rozdelil jednotlivé zložky do dvoch skupín

1. hlavné: oheň, vzduch, voda a zem
2. pomocné: nekonečno, priestor a čas.

O ich usporiadaní platí:

- vzduch je medzi dvomi pomocnými zložkami
- oheň má len jedného suseda
- priestor je medzi dvoma hlavnými zložkami
- zem má väčšiu silu s priestorom
- nekonečno má slabšie účinky s hlavnými zložkami

V akom poradí je potrebné usporiadať jednotlivé zložky, aby bola výsledná sila čo najväčšia?

Prekvapivo Nox nebol najslabším súperom a hoci on sám v hmotnej podobe neprežil, jeho duchovi sa podarilo uniknúť a sformovať skupinu ľudí, ktorá si nechala jeho meno. A od tej doby Juni a Simplicus Nox neustále bojujú o prevahu nad tajomstvami.

* * *

Robert Tipl bol sklamaný reakciou svojich dvoch kolegov. Čakal, že keď im prezradí, aký úžasný objav ich čaká, budú rovnako nadšení ako on, keď včera čítal nápis na kráľovskej hrobke. Samozrejme, po ich reakcii im nemohol povedať nič konkrétne, aby náhodou nezničili jeho nálezisko svojím neopatrným zaobchádzaním. Keďže sa nenadchli pre tajomstvo večnej pravdy, čakal skôr, že by im úplne zatemnila mozgy predstava obrovského pokladu.

A tak, keď získal posledný kúsok skladačky z Katny, vyrazil na cestu. S nikým sa nerozlúčil. Nanešťastie, už bolo dosť neskoro a ak by naštartoval auto, určite by tým zobudil celý tábor. Ďalším dôvodom bol počet áut. Keďže boli len dve, bolo by od neho nadmieru nebezpečné nechávať im len jedno auto. Ak by sa pokazilo, boli by odrezaní od sveta. A hoci ho čakala dlhá cesta, rozhodol sa ísť pešo. Neďaleko ich tábora sa nachádzala oáza a zhodou okolností v nej práve nocovala skupina kočovných obchodníkov.

Prémia: *«Názov knihy od autora Cormaca McCarthyho, ktorá bola ocenená Pulitzerovou cenou. Rok vydania je 2006.»* medzi touto oázou a najbližším mestom trvá *«94. deň nepriestupného roka v gregoriánskom kalendári je v roku 2010 – deň, mesiac. Do prémie dosiaľ deň.»* dni. Počas pobytu na *«Je to krajinná forma a nachádza sa na nej zväčša piesok. Čo je to? – Názov udaj v 5. páde (lokál).»* musí človek na prežitie vypiť *«Koľko litrov vody váži takmer presne jeden kilogram?»* galón vody denne. Jeden človek môže niesť v 1 momente maximálne *«Keď odpočítame od aktuálneho ročníka Riešok číslo 10, dostaneme odpoveď.»* galóny vody. Koľko minimálne nosičov si musel Tipl najatť, aby prišiel do najbližšieho mesta? (samozrejme, nosiči sa musia vrátiť do oázy alebo do mesta). A koľko by si ich musel najatť, keby bol veľmi bojzlivý a bál by sa ísť hocijakú časť cesty sám?

(K riešeniu napíšte aj celé „doplnené“ zadanie.)

Mal šťastie a práve, keď dorazil na letisko, bolo na odchode lietadlo do Jakarty. Keďže si nebol až taký istý presným miestom, kam ide, bola to najrýchlejšia cesta.

Bol to dlhý let a ešte dlhšie pátranie, kým sa konečne ocitol pred chrámom Hula, jedným z mnohých, ktoré založili Juni pred viac než dvetisíc rokmi. Jeho konštrukcia však zodpovedala veku, a tak nebolo práve najjednoduchšie dostať sa do podzemných chodieb. Robert bol zničený, unavený a už pomaly nedúfal, no vtedy sa dostal do predsiene hrobiek. Vyzerala, akoby sa v nej zastavil čas, mohutné stĺpy sa týčili do neuveriteľnej výšky a vďaka dômyselnému systému zrkadiel tam bolo úžasné svetlo.

Ako však predpokladal, ani v tejto hrobke sa nenachádzalo výsledné tajomstvo. Nasledovali iba ďalšie indicie. No tentokrát si už nebol taký istý ich vekom a najmä nenašiel tak celkom to, čo čakal. Väčšina tabuliek, teda všetky, čo doteraz našiel, boli hlinené tabuľky popísané klinovým písmom. A teraz zrazu odkaz na zvitku latinčinou. A taktiež už neznel tak tajomne, ako tie predošlé. Bol to iba kód, ktorý musí rozlúštiť, no vyzeralo to skôr ako pozostatok po niekom, kto už originálny odkaz získal. A nebol ďaleko od pravdy.

Práve keď bol na odchode, zavadol o niečo nohou. Bola to šachovnica. Pri podrobnejšom skúmaní si na zadnej strane všimol veľké písmená S a N. Pomyslel si, že to budú iniciály vlastníka. Hoci to nevyzeralo práve ako objav storočia, aj takáto zachovaná šachovnica s hracími kameňmi a niečím vyrytým na zadnej strane, bola slušným úlovkom. Písmo sa podobalo egyptským hieroglyfom. Keďže sa nemal kam náhliť, začal čítať.

Príklad č. 2: Knižka má šachovnicu 4×4 a sadu dominových kociek, na ktorých sú však len čísla 1, 2, 3 a 4. Môžeme si overiť, že takýchto dominových kociek je spolu 10. Pokúšala sa vybrať nejakých 8 z nich a poukladať ich na šachovnicu tak, aby súčet čísel v každom riadku a stĺpci bol rovnaký. Je možné, aby sa jej to podarilo? Aký najmenší súčet na celej šachovnici mohla dostať?

Ešte ho čakali dva odkazy v podobnom znení, kým sa dostal k menu *Simplicus Nox* (jedným z hlavných vodítko boli písmená vyryté zozadu na všetkom, čo našiel). Kódy boli pomerne jednoduché, no stále celkom nechápal, prečo niekto zanecháva stopy na mieste, ktoré vylúpil. Občas myslel aj na to, či nejde o pascu, ale bol príliš fascinovaný odhalením pravdy. No vo chvíli, keď zistil, že sa jedná o *Simplicus Nox*, nabralo jeho pátranie nový smer.

Nebolo ťažké zistiť, o koho sa jedná. Niežby mali svoju oficiálnu stránku alebo také niečo, no keďže Robert nepatril k najzvornejším občanom a neštítal sa ani pomoci zo zločineckých kruhov, ani nie mesiac od začiatku jeho pátrania sa blížil k pomerne jednoduchej budove v centre New Yorku.

Dal si záležať, aby vyvolával dojem človeka, prínosného pre tajnú organizáciu. Bohatý, mierne manipulovateľný človek, ktorý nevie čo robiť pre zábavu. Svoju úlohu zohral veľmi úspešne a zhruba po troch mesiacoch sa stal riadnym členom.

Príklad č. 3: Aby sa členovia vyhli sporom, mal každý na retiazke poznávaciu značku, podľa ktorej sa dalo zistiť, ako vysoko je postavený a ako je potrebné sa k nemu správať. Člen, ktorý sa rozprával s Tiplom ako prvý, mal poznávaciu značku 85-87-STO. Robert si všimol, že ak pripočítame k prvému číslu ciferný súčet druhého, dostaneme 100 ($85 + 8 + 7 = 100$). Ak pripočítame k druhému číslu ciferný súčet prvého, tiež dostaneme 100. Neskôr pochopil, že značiek s takouto vlastnosťou nie je veľa a to ho viedlo k predpokladu, že tento typ značky majú len tí najvyššie postavení. Koľko existuje značiek s touto vlastnosťou?

Vedel, že ak sa chce dostať k nejakým lepším informáciám, potrebuje si získať dôveru. Možno sa dostal do spoločnosti, no chápal, že mu len tak nenaservujú najtajnejšie informácie, ktoré získavali už storočia.

Nanešťastie, nemal toľko času, ako predpokladal. Ešte to neboli ani dva týždne od oficiálneho prijatia, keď sa začali diať pomerne divné veci. Väčšina vyššie postavených členov chodila neprítomne sem a tam, očividne všetkých niečo trápilo. Robert sa snažil ponevierať sa po budove čo najnenápadnejšie, aby získal nejaké tie informácie. No to, čo začul, ho príliš netešilo. Určité slová sa neustále opakovali. Chris Candall, nebezpečný, využiť zvedavosť, zistiť, čo vie.

Niežby boli s Chrisom veľkí kamaráti, mal ho celkom rád najmä vďaka pomoci, ktorú mu pred tromi rokmi bez váhania poskytol, a tak nechcel, aby sa mu niečo stalo. Niekedy ho celkom tešil fakt, že nepresvedčil svojich kolegov, aby sa zapojili do pátrania. Predsa len sa táto hra začínala vymykať aj jeho kontrole. V podstate v priebehu dvoch rokov zistil len to, že kľúč k tajomstvu, alebo minimálne k ďalšej stope, má tajná organizácia, ktorá nie je práve spolkom pre milovníkov mieru.

Ak ste neboli členom, neexistovala šanca sa dostať dovnútra, teda ak nerátame oficiálnu recepciu, ktorá tam bola len ako krytie, aby ich neprístupnosť nebila až tak do očí. Jednou z prvých vecí, ktoré sa Robert musel naučiť, boli kódy od jednotlivých dverí. Mal prístup až do piatich či šiestich, no každý kód sa striedal denne a naoko to vyzeralo ako celkom náhodné čísla. Avšak po dlhšom premýšľaní si začal vymýšľať rôzne spôsoby, ako si lepšie zapamätať jednotlivé kódy. Tento bol jeden z prvých:

Príklad č. 4: Kódom je čo najväčšie číslo, no pritom je potrebné dodržiavať nasledujúci postup: Číslo začal písať z pravej strany (od poslednej desatinnej cifry), na ďalšie miesto napísal číslicu o 3 väčšiu, ako bola predchádzajúca. Na ďalšie miesto napísal číslicu o 1 menšiu, ako bola tá predchádzajúca. Na ďalšie miesto napísal číslicu o 3 väčšiu ako bola tá predchádzajúca. A tak pokračoval, kým ho to nezunovalo. Potom napísal desatinnú čiarku. Za ňou pokračoval podobne, no namiesto toho, aby číslicu zväčšoval o 3, ju o tri zmenšoval a namiesto toho, aby číslicu o 1 zmenšoval, ju o 1 zväčšoval (pri cifre na mieste jednotiek si vybral, či bude o 1 väčšia alebo o 3 menšia ako cifra na mieste desiatín). Aké najväčšie číslo mohol takto napísať?

Nakoniec sa Robertove obavy vyplnili. Situácia v centrále sa upokojila, až na prekvapivo zaplnené druhé podlažie. Množstvo stráží a neprímerane veľa ľudí v plášťoch, čo chodili sem a tam, vymieňali si snímky, a rôzne papiere, pravdepodobne s výsledkami testov.

Robert mal neblahé tušenie, že tam niekoho väznia. Taktiež mu viackrát napadlo, že by mohlo ísť o Chrisa. Musel to zistiť. Ak je tak dôležitý pre nich, iste bude mať nejaké informácie užitočné aj pre Roberta, aj keby to nebol Chris.

Chris predpokladal, že na mieste, na ktorom sa práve nachádza, je už viac než dvanásť hodín. Celé telo ho bolelo a vlastne ani celkom nechápal, z akého dôvodu tu je. Rozhodne chápal, že keby nebol tak nezdravo zvedavý, bol by teraz v Egypte. Ale povahu človek nezaprie. Z času na čas mu napadlo, či to nie je len divoký sen a že je možno ešte stále nedeľa a on leží vo svojej posteli. No čím viac sa mu zarezávali povrazy do rúk, tým menej to bolo pravdepodobné.

Bol nesmierne vyčerpaný a taktiež na prahu síl. Pomaly upadal do ťažkého spánku, skoro bezvedomia. Na počudovanie sa mu prisnil zvláštny sen vzhľadom na to, v akej situácii sa práve nachádzal.

Príklad č. 5: Snívalo sa mu o štyroch kamarátoch, čo podali športku. Mali šťastie, zo všetkých čísel netrafli iba jedno. Výhru, ktorá bola vyjadrená 5-ciferným číslom, si rozdelili rovnakým dielom. Milan po rozdelení peňazí prišiel na to, že jeho suma sa dá zapísať rovnakými číslicami, ako celková výhra, iba v opačnom poradí cifier (teda ak celková výhra mala tvar $ABCDE$, každý z kamarátov dostal $EDCBA$ peňazí). Koľko peňazí dostal Milan?

Hoci ten sen bol odveci, aspoň na chvíľu necítil bolesť, smäd a únavu. Čoskoro však prišlo prebudenie. A nie práve najpríjemnejšie. Ladová voda ho skutočne vzpružila a hneď sa cítil celkom pri vedomí. No to, čo nasledovalo potom, ho až tak netešilo. Začali sa ho vypytovať množstvo otázok. Zo začiatku to boli len otázky: „Kto ste, kde bývate...“ Ale potom to začalo byť zaujímavejšie. Vraj: „Kde to je? Rozlúštili ste to? Ako? Kto vám pomáhal?“

A Chris len nechápavo sedel a rozmýšľal, o čom rozprávajú. Jeho väznitelia však mali na vec opačný pohľad. Predpokladali, že Chris nechce nič povedať, že len únos a spútanie mu jazyk nerozviazajú, a tak sa rozhodli prejsť k drastickejšým metódam.

Teda, ako pre koho drastickejším. Človek by očakával nejaké mučenie alebo injekcie s chemickými zlúčeninami, čo vás donúti vyklopiť všetko, čo viete. No stal sa pravý opak. Vraj či by vedel urobiť to, či ono. Táto nová technika pochádzala odniekiaľ z Arabského polostrova. Vraj najprv unaviť a zničiť, ale iba primerane, potom dať pocit bezpečia a odviešť myšlienky, ale zároveň udržiavať únavu a úplne nakoniec vystresovať a vydesiť. Tak toto bola jedna z tých úloh na rozptýlenie.

Príklad č. 6: Na papieri je nakreslený ľubovoľný trojuholník ABC . Dajú sa len pomocou rovného pravítka bez rýsky aj mierky a kružidla zostrojiť také body X a Y na stranách AC a BC trojuholníka, aby XY bolo rovnobežné s AB a $|AX| = |XY|$? Ako?

Ono samotná úloha nebola ťažká, no krčie v rukách po dlhom zviazaní neufahčovali takú jemnú prácu. Ešte väčší stres spôsobovalo neustále prikazovanie a pripomínanie času. Očividne tí, čo vymysleli takú zvláštnu metódu, vedeli čo robia.

* * *

Robert sa rozhodol. Ešte dnes v noci sa musí dostať na druhé podlažie. Nebol si celkom istý, ako to tam vyzerá. Neexistovali pôdorysy a ani schodisko. Jediný spôsob, ako sa dostať dnu, bol cez výťahy, ktoré však boli prístupné len po zadaní kódu, a taktiež hneď po nastúpení prebiehala séria viacerých skenovaní, ktorá overovala totožnosť osoby. Nebolo možné tento výťah oklamať.

Taktiež toto poschodie nemalo okná. Iba betónové steny hrubé asi dvadsať centimetrov, čo znamenalo, že ani tade cesta nevedie. Táto skutočnosť však ukazovala na potrebu ventilačného systému, a taktiež na veľké množstvo svetidiel. Robert dúfal, že najslabším miestom mohli byť ventilačné šachty a taktiež technická miestnosť, v ktorej musia byť uložené ističe a pravdepodobne aj nejaký záložný generátor.

Prv než sa však dostane dnu, musí preskúmať, ako sú strážené tieto objekty, a či je vôbec možné dostať sa cez ich systém ochrany. Už pri prvej návšteve v tejto budove si všimol, že je tu pomerne veľké množstvo kamier a taktiež ozbrojená ochranka, ktorá sa snažila maskovať a samozrejme aj tá, ktorá mala byť viditeľná. Skoro pri všetkých dverách sa nachádzali čítačky kariet a človek sa pravdepodobne ani nenapil, kým to niekto neodsúhlasil a neoveril tekutinu.

Ale ani taká ochranka nie je práve najochotnejšia, keď musí kontrolovať každého jedného človeka, či urobí niečo mimo toho, čo má vykonať. Takže asi jedni z najlenivejších si vymysleli spôsob ako sa bez zbytočného dohadovania rozhodnúť, kto pôjde na kontrolu.

Príklad č. 7: Adam a Braňo (nie sú to skutočné mená ochrankárov, pretože ich totožnosť je utajená ako všetko v tejto budove) sa rozhodujú na základe hádzania so zelenou, červenou a žltou osemstennou kockou, ktorá ma na stenách 1 až 8 bodiek. Jeden z nich hodí naraz všetky tri kocky. Adam ide kontrolovať vtedy, keď je súčin bodiek, ktoré padli 8; a Braňo vtedy, keď je 8 súčtom bodiek, ktoré padli. Kto má väčšiu šancu chodiť kontrolovať častejšie? Prečo?

Vyzeralo to dosť nevyriešiteľne, keď zrazu, uprostred noci, mu zavolať jeden z členov. Vraj podľa záznamov, samozrejme tých, čo si Robert vytvoril, má byť elektrotechnikom. Majú nejaký skrat v systéme a nanešťastie jeden z ich ľudí ochorel. Vraj nemôžu zavolať kohokoľvek, a tak či by sa nemohol na to skočiť pozrieť. Pravdepodobne ide iba o nejakú súčiastku, a ak môže, nech sa poponáhľa.

Robert sa potešil, takáto skvelá príležitosť sa mu už asi nenaskytne. I keď aj sám uznával, že takáto veľká náhoda je dosť podozrivá. Celkovo príliš na náhody neveril. No zvedavosť opäť raz zvíťazila. Trochu mu robilo starosti, čo tam majú za problém, a čo si asi pomyslia, keď im s tým nebude vedieť pomôcť. Nemal však príliš veľa času a tak dúfal, že kým dorazí, samo sa to vyrieši, on iba bude musieť odsúhlasiť, že je to v poriadku.

Prekvapivo sa presne to stalo. A o necelé dve hodiny od telefonátu stál Robert vo výťahu spolu so šéfom ochranky. Nastalo tam pomerne trápne ticho, a tak, aby sa Robert zbavil nervozity, ktorá ho ovládla, rozhodol sa nadviazať rozhovor s Grupom (tak sa údajne volal šéf ochranky).

Príklad č. 8: Robert hovorí Grupovi: „Myslím si dve prirodzené čísla a a b . Platia o nich nasledujúce tvrdenia:“

- 1) $a + 1$ je deliteľné číslom b
- 2) $a = 2b + 5$
- 3) $a + b$ je deliteľné číslom 3
- 4) $a + 7b$ je prvočíslo.

Grup po chvíli hovorí: „Táraš, také čísla neexistujú.“ „Výborne, uhádol si. Ale vedel by si najst' riešenie, ak vieš, že zo všetkých tvrdení sú tri pravdivé a jedno nepravdivé?“ Aké čísla si myslí Robert?

Vzhľadom na spôsob, akým sa rozhovor začal, nemohol Robert očakávať nejakú úžasnú debatu. Bol vôbec zázrak, že po slovách „Myslím si dve...“ Grup odpovedal.

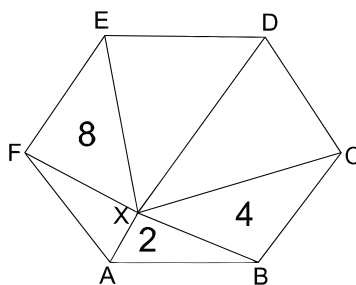
Chris už čakal iba najhoršie. Neveľmi ho lákal pohľad, ktorý sa mu naskytol. K jeho tvári sa blížila injekčná striekačka. Strašne neznášal ihly, nehovoriac o tekutine, ktorá sa v nej pravdepodobne nachádza. Keď zhasli svetlá a striekačka zmizla, chvíľu predpokladal, že je mŕtvy. No keď sa ozvali zmätené hlasy a tak isto cítil pohyb vókol seba, uvedomil si, že sa niečo stalo a ten tenký chlap v bielom plášti nateraz nemôže pokračovať v jeho trýznení. Chris bol skutočne vďačný.

Robert pomerne jednoducho prekĺzol pomedzi stráže, keď ho ochrankár nechal čakať na chodbe, vraj nech počká tuto a on zatiaľ zoženie baterky. Výťah bol stále otvorený. Ako mu vysvetlili, samotný výťah je napojený na zdroj elektrickej energie mimo budovy. Takže ak sa niečo stane vnútri, stále sa dá dostať von. Robertovi sa to síce zdalo zvláštne, ale momentálne sa viac zamýšľal nad tým, čo urobí, keď výjdu hore. Dole vraj všetko funguje a problém musí byť priamo tu. Vraj nejaký stroj musel vyskratovať celé poschodie.

Robert počul hlasy niekde v diaľke, a taktiež začul aj povedomý hlas Chrisa Candalla ako žobroní o svoj život. Veľa nerozmýšľal a rozbehol sa rovno za týmito zvukmi.

Chodba viedla do mierne osvetlenej miestnosti s množstvom dverí. Po dlhšom pohľade si Robert uvedomil, že podlaha tejto miestnosti má tvar pravidelného šesťuholníka. Tiež si všimol, že sa tam nachádza X , predpokladal, že možno niekde v tomto mieste by sa mohol nachádzať vchod do miestnosti, kde väznia Chrisa. Už bolo len potrebné spustiť otvárací mechanizmus.

Príklad č. 9: Podlahu tejto miestnosti si môžeme nakresliť ako pravidelný šesťuholník. Robert predpokladal že zistením (a následným dopísaním na určené miesto) obsahu zvyšných troch častí pravidelného šesťuholníka (CDX , DEX a FAX) na obrázku 1, keď vieme, že obsahy trojuholníkov ABX , BCX a EFX sú postupne 2, 4 a 8, by sa to celé mohlo spustiť. Pozor, obrázok je len veľmi približný, merať sa na ňom určite nič neoplatí!

Obrázok 1: Náčrt k príkladu 9

Chris pocítil na svojich ústach cudziu ruku. Úplne ho to vydesilo, no nemalo zmysel kričať o pomoc. Keď prešiel šok, Chris si uvedomil, že mu táto osoba rozvážuje ruky a nohy. Taktiež veľmi potichu sa ozvalo. „Chris, to som ja, Robert. Keď ťa dorozvezujem, pôjdeš za mnou. Ak sa nám to podarí, dostaneme sa do výťahu a vyviazneme živí. Hotovo! Bež! Ale potichu.“ Na to, aká bola tma v chodbe, sa Chris aj Robert pohybovali rýchlo. Bez problémov sa dostali do výťahu a potom z budovy. Nikým nezbadaní. Samozrejme, obidvom bolo jasné, že Simplicus Nox nie sú práve najhlúpejší a že si spoja únik Chrisa a Roberta.